

گرامی باد شانزدهم آذر، روز دانشجو

هممیهنان، دانشجویان،

امروز، شانزدهم آذر، روز ایستادگی خونین پاسداران روشنائی در برابر یورش وحشیانه‌ی قراولان تاریکی است. حماسه‌ی شانزدهم آذرماه سال یکهزاروسیصدوسی‌ودو یکی از درخشان‌ترین جلوه‌های ستیزه با سلطه‌گری بود که فصلی نو در جنبش دانشجویی ایران پدید آورد.

سی‌ونه سال پیش، در چنین روزی، جوانان آرمان‌خواه، هواداران مصدق بزرگ، که از شبیخون دشمن سخت خشمگین بودند، سینه سپر گلوله‌های کودتاگران نمودند و خون جوشان سه دانشجوی دانشکده‌ی فنی، مصطفی بزرگنیا، مهدی شریعت رضوی، و احمد قندچی، درخت تناور، ولی آسیب‌دیده‌ی جنبش ملی ایرانیان را آبیاری کرد. از آن پس، همه‌ساله، شانزدهم آذر، که «روز دانشجو» نام گرفت، فرصتی شد درخور تا این زیدگان نسل جوان ایرانی برای درهم‌شکستن جو اختناق و زنده‌داشت آرمان‌های ملی در مرکزهای آموزش عالی کشور همت آورند. همین «ایستادگی و کوشش» پیگیر بود که، در لحظه‌به‌لحظه‌ی پیکارهای رهایی‌بخش ملی و پیروزی انقلاب بیست‌ودوم بهمن یکهزاروسیصدوپنجاه‌وهفت، به دانشجویان نقش پیش‌گامی نمایانی داد. دریغا که با درهم‌شکستن جدول ارزش‌های انقلاب، دانشگاه‌ها، این کانون‌های نگه‌داشت فروزه‌های فرهنگی، نخستین آماج تهاجم واپس‌گرایی گردیدند و استاد و دانشجو از پژوهش و آموزش بازداشته شدند و کوشش گردید به‌کلی از صحنه‌ی سیاسی کشور هم دور بمانند.

هم‌اکنون، سطح آموزش عالی افت آشکاری کرده، کمبود استاد شایسته و نبود ابزارهای پیشرفته راه هر گونه پژوهشگری را بسته است و، اگر هم فرزندان جوان این سرزمین با تلاش بسیار گذرگاه تنگ آزمون سراسری و سهمیه‌بخشی‌های باج‌گونه‌ی آن را، که رو به افزایش دارد، پشت سر بگذارند، تازه با دشواری‌های بغرنجی همچون شهریه‌های گزاف و هزینه‌تراشی‌های نسنجیده و نداشتن خوابگاه و سالن غذاخوری و باشگاه و بی‌بهرگی از بیمه‌های اجتماعی و تبعیض‌های ناروا روبه‌رو هستند؛ و از چندی پیش نیز، پاره‌ای از سردمداران جمهوری اسلامی نغمه‌ی شوم واگذاری کارگرداندگی دانشگاه‌ها به «بخش خصوصی» را ساز کرده‌اند.

در این میان، بر خلاف نص صریح قانون اساسی، دانشجویان در سراسر کشور از داشتن هر نهاد صنفی و هر تکاپوی سیاسی بازداشته شده‌اند و، اگر در این راستا کوچکترین گامی برداند، با کيفرهای گوناگون همچون از دست دادن فرصت تحصیل برای همیشه و چه‌بسا زندان و شکنجه روبه‌رو می‌گردند؛ و حتی به تازگی روند انحصارگری چنان شتابی گرفته که میدان جولان‌دهی انجمن‌های ساخته‌وپرداخته‌ی خود برکرسی‌قدرت‌نشستگان را نیز تنگ کرده است. چنین فضای بسته‌ای در مرکزهای آموزش عالی کشور در اوج تباهی‌های اجتماعی بی‌شک پیامدهای زشتی خواهد داشت که دانشجویان، این آینده‌سازان میهن، نمی‌توانند و نباید آن را تحمل کنند و یا حتی به قهر خاموش رو آورند. پس بر یکایک دانشجویان فرض است که، به حکم ویژگی‌های جوانی، خطر کنند و هم راه فرهیختگی خود را گشایند و هم ایران را دریابند و هیچ درنگی روا ندارند.

اکنون، حزب ملت ایران، که کوشش خستگی‌ناپذیر در راستای بازیافتن اسطوره‌ی همبستگی همگانی برای برقراری

مردم‌سالاری را ضرورتی تاریخی می‌داند، در برخورد هنگامی با شانزدهم آذر، دانشجویان سراسر کشور را به بازسازی سازمان‌های صنفی خود و نیز کارآوری‌های فرهنگی و سیاسی در درون و بیرون دانشگاه فرامی‌خواند تا بار دیگر توان انجام وظیفه‌های ملی را بازیابند.

پیروز باد ملت، برقرار باد همبستگی دانشجویان ایران.

دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران